

Robin Hood bracht een eerste geweldige slag toe. Maar de vreemdeling bleek een geduchte tegenstander te zijn. Over en weer vielen er slagen. Het gevecht zag er spectaculair uit. Het leek wel alsof de twee aan het koordansen waren op het smalle bruggetje. De beide strijders bleven slagen uitdelen, maar hoe dapper Robin Hood zich ook weerde tegen deze tegenstander. Hier kon hij niet tegenop.

De vreemdeling haalde flink uit en onze held tuimelde in de beek. “Wel kereltje, wat wou je nu?” zei de vreemdeling neerkijkend op Robin Hood die in de beek lag. Robin Hood kon niet anders dan zijn verlies nemen. “Ik heb het verloren, beste vreemdeling. Jij bent een dappere en sterke kerel; laten we vrede sluiten?” Robin Hood liep naar de kant en trok zich op aan een meidoornstruik. En daar stond onze held, druipnat aan de kant van de beek. Robin Hood moest zichtbaar even bijkomen van het gevecht en blies vervolgens op zijn hoorn.

Robins vrienden, allemaal in het groen gekleed, kwamen aangerend en keken naar hun leider. “Wat is er aan de hand? Wat ben je nat?” riep William Studeley, Robins beste vriend.

Met een glimlach keek hij zijn vriend aan en zei: “Er is niets anders gebeurd, dan dat dit ventje hier me in het water heeft gegooid.” De volgelingen en vrienden van Robin Hood trokken hun wapens en zeiden: “Dat moet gewroken worden!” Maar Robin wenkte hen en gehoorzaam stonden ze stil. Al voelden ze hun vingers jeuken. “Laat dat,” zei Robin, “het is een braaf en dapper man.” En tot de vreemdeling zei Robin: “Je hebt vast niemand iets te vrezen; die boogschutters hier zijn mij trouw. Zie hier, het zijn er negenezestig. Wil je één van de hunnen worden, het groene boskleed dragen, en ons vrij leventje leven? Ikzelf zal je het gebruik van pijl en boog leren.” De vreemdeling hoefde niet lang na te denken en riep: “Akkoord! Mijn hand erop! Ik zal u met alle kracht dienen. Mijn naam is John Little.”

“Die naam moeten we veranderen!” riep William Studeley, “Zo’n flinke kerel moet Little John heten!” Allen juichten, met in hun midden Little John. Een paar van de mannen haalden een hert om het boven het vuur te braden, en in het dichte woud werd vrolijk gefeest. Robin Hood nam zijn nieuwe vriend terzijde, gaf hem groene kleren, hing een boog en pijlkoker om de schouders en bracht hem zó in de vriendenkring terug.

Tot laat in de avond werd er gelachen, gedronken en gezongen. En John Little heette voortaan voorgoed Little John.